GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Rajoy, un polític de pitiminí

Opinió | 04/11/2007 | 02:47

Rajoy És un polític de pitiminí. O sigui de poca importància.

*Enric Sopena
Un altre toc d'atenció, en absolut fútil. Article d'Eduardo San Martin, director adjunt d'ABC,Que crida en portada: “A qué espera Rajoy?”. San Martin, li ve a dir, al líder del PP i candidat a la presidència del Govern, Mariano Rajoy, que “el futur de la política és dels qui no s'acollonen” .

Precís diagnòstic, elaborat a la llum de l'ambigüitat que, un cop més, ha exhibit Rajoy, aquesta vegada a compte de la sentència del Tribunal del 11-M: “Hores després que Rajoy, en la seva primera reacció a la sentència (…) deixés una porta oberta a la reedició de la pitjor literatura fantàstica dels últims tres anys i mig, en l'entorn del president del PP s'afanyaven en reinterpretar les paraules del cap".

Escriu el col·lega: “Tarda. La metxa ja havia inflamat els titulars dels mitjans de sempre i la imaginació d'aquests votants del PP aparentment captius de tremebundes estridències radiofòniques”. Precisa San Martin: “Lamentablement (…), és bastant probable que Rajoy ho hagi volgut així: no desmobilitzar ni a micròfons ni a votants, i, al mateix temps, quedar bé” amb la majoria de ciutadans, que creuen més en els jutges que “en els contes de terror".

Després d'advertir a Rajoy que corre el risc “de no satisfer ni als primers ni als segons”, li tira un capot en què al·ludeix -sense citar explícitament, però sí presumiblement- a un radiofonista i a un director de periòdic concret. O així ho sembla. La frase és aquesta: “Cal reconèixer que sentir de forma constant l'alè del perdonavides en el clatell pot intimidar".

I acaba amb lloes a Sarkozy i a Gallardón, polítics que –d'acord amb el raonament del director adjunt d'ABC- no s'acollonen. De Gallardón afirma “que s'ha negat a doblegar el bescoll davant la calúmnia i l'amenaça permanents”. I com a colofó això: “A ningú pot estranyar que l'alcalde de Madrid sigui, de lluny, el polític millor valorat d'Espanya. A quina espera Rajoy?”.

Rajoy no ha estat capaç en aquests anys de legislatura de trencar, per les bones o per les mans, amb la insuportable herència d'Aznar. L'esmentat Sarkozy sí que va plantar cara -amb tanta gosadia com a abrivament- al llavors encara totpoderós Jacques Chirac, president de la República francesa. Quelcom similar ha fet Gallardón, encara que caldrà convenir que ho ha fet amb minúscules, amb lletra petita, per descomptat, a pesar d'enlluernadora esplendor amb què és contemplat l'alcalde de Madrid per la direcció d'ABC.

L'esfonsament de Rajoy és cada dia més perceptible. Ha anat desaprofitant totes i cadascuna de les possibilitats que la conjuntura política li ha deparat per girar de debò cap a postures de centredreta, o de dreta civilitzada. L'última es va produir dimecres passat. Per què va insistir, després de sentir la impecable sentència del jutge Gómez Bermúdez, a guinyar novament l'ull a l'ala més turbulenta, ultramuntana i reaccionària del seu partit i dels mitjans que la controlen i l'animen?.

Cadascú té el dret, per descomptat, a si ho desitja penjar-se amb la seva pròpia soga. Això és el que ve intentat perpetrar, amb contumaç interès, Rajoy. I ho està aconseguint. És un polític de

pitiminí. O sigui de poca importància. De nul·la envergadura. No dóna la talla. Un polític secundari, perfectament prescindible. Balla al so que li toquen els altres. Desapareixerà al març. Si arriba.

Autor: Redacció
Redacció

https://gironanoticies.com/noticia/4265-rajoy-un-politic-de-pitimini.htm